

## Öivind Andersen (norjalainen)

"Tosin näemme Uudesta testamentista, että monet pääsivät Jeesuksen yhteyteen kasteen kautta, kun he tulivat samanaikaisesti uskoon. Mutta näemme myös, että jotkut tulivat Jeesuksen yhteyteen ennen kuin heidät oli kastettu tulemalla uskoon sen sanan kautta, jonka he kuulivat heille julistettavan (Apt. 10:43-44). Heille kasteesta tuli vahvistus sille, mitä he jo uskon kautta olivat ottaneet vastaan...

Pitäisi ilman muuta olla selvää kaikille, että Room.6:3-4 ei ole kirjoitettu meille yleiseksi kasteopetuksiksi. Koko asiayhteys osoittaa tarpeeksi selvästi, että tässä puhutaan **vain uskoviille ihmisille muistutukseksi heille jostakin aivan määrätystä asiasta heidän kasteensa yhteydessä. Siksi tämä sana voidaan sovittaa vain jo uskossa oleviin...**

'Kasteen armoksi' kutsuttu ei ole jotakin uudenlaista armoa. On olemassa vain yhdenlaista armoa: Jumalan armoa Jeesuksessa Kristuksessa...

Merkitseekö tämä sitä, että Jeesuksen nimeen kastettavat syntyvät uudesti ja tulevat Jumalan yhteyteen?... Tämä ei voi olla oikein Uuden testamentin mukaan... Vain silloin jos he todella uskovat! Jos on kysymyksessä aikuiset ihmiset, edellyttää kaste kääntymistä Jeesuksen puoleen ja henkilökohtaista uskonsa tunnustamista Häneen. Lapsena kastetun henkilön on välttämätöntä tulla henkilökohtaiseen, varmaan uskoon Jeesukseen...

Ilman henkilökohtaista uskoa Jeesukseen kaste ei vaikuta mitään. Puhuminen 'salatusta kasteenarmosta' sen kohdalla, joka on kastettu, mutta ei uskossa Jeesukseen, on vain harhaanjohtamista. Kaste merkitsee yksinomaan jatkuvaa velvoitusta kääntyä sellaiselle, joka ei elä Jeesuksen kanssa...

Kastetun, mutta ei uskovain ihmisen tilaa, voitaisiin siis luonnehtia näin: Hänelle kuuluu koko pelastus. Mutta hän ei omista sitä...

Kasteen armon julistaminen on samaa kuin Kristuksen julistaminen! Se ei merkitse puhumista kastetuille heidän kastamisestaan! Joku voi puhua kasteesta koko elämänsä ajan, ja muistuttaa ihmisille että heidät on kastettu, julistamatta kertaakaan kasteen liittoa. Ihmisiä muistutetaan välikappaleesta, eikä **Hänestä**, jota varten välikappale on tarkoitettu. Joka sitä vastoin julistaa Kristusta, julistaa kasteen liittoa - vaikka hän ei mainitsisi sanaakaan kasteesta. Kun julistus saa johtaa kastetun ihmisen kääntymykseen ja uudestisyntymiseen uskon kautta Jeesukseen, **silloin** - ja vain silloin - saarnamies on saanut johtaa kastetun ihmisen 'kasteen liittoon' "

Öivind Andersen, **Uskosta uskoon** ( Uusi Tie 1975, ss.324, 327-330).

## Eino J Honkanen

"Urho Muroma jyristeli aina pappien veljespäivillä, että tämän kirkon ja kansan pelastaa vain elävä herätys, mutta Herra ei voi antaa herätystä **niin kauan kuin kirkossamme opetetaan epäraamatullista oppia, että pieni lapsi uudestisyntyy kasteessa**. Sanoi vielä kovemminkin. Ja löi nyrkkiä pöytään, niin että ikkunat helisivät...

Raamatun mukaan lapsen kasteeseen tulee liittyä kiinteästi opetus. Kun nyt kastetaan aivan jumalattomienkin kotien lapsia, ei opetuksesta ole mitään takeita. Eikä ihme, että uskoon tulleet eivät osaa antaa tällaiselle kasteelle arvoa" (Uusi Tie 38/80).

"Esimerkiksi se, että lapsikaste ja uudestisyntyminen ilman muuta samastetaan, on voimakkaasti katolilaistunut kastenäkemys, ja se on vastoin luterilaista vanhurskauttamisoppia...

Kaste ei vaikuta pelkkänä toimituksena, vaan se on omistettava uskolla...

Kasteen, joka uskolla omistetaan, hedelmänä tulee ilmetä jokapäiväinen kilvoitus parannuksessa, toisin sanoen todellinen uskonelämä, uusi elämä...

Armo ei ole **pakkotoimi**, niin että pelkästään kastamalla voisimme tehdä Jumalan lapsia. Armo ollakseen armo edellyttää uskoa, joka ottaa tarjotun lahjan vastaan. Kasteen sisällys on kuten elävän Sanankin: Kristus" (Uusi Tie 42/83).

"Luterilaisen teologian mukaan kaste on ymmärrettävä Lutherin vanhurskauttamisopin valossa. Lutherin suuri löytöhan oli uskonvanhurskaus, mikä oli peittyneet Rooman kirkon opillisten törkyjen sekaan. On täysin epäluterilaista opettaa kastevanhurskautta tai sakramenttivanhurskautta...

Raamatun mukaan uudestisyntymisessä todella syntyy uusi luomus. Ja ihminen on tietoisena ja toiminnallisena mukana vastaanottavana uudestisyntymisessä (Joh. 1:12 ss.). Tähän luonnolliseen elämään syntyessämme

meiltä ei ole kysytty tahtoamme. **Mutta uudestisyntyminen Pyhästä Hengestä ylhäältä, joka on Jumalan lahja, ei tapahdu vastoin tahtoamme...**

Meidän ei tarvitse järkeillä, mikä merkitys sillä on lapselle, jos hän ei siinä uudestisynty. Siinäkin Jumala voi enemmän, monin verroin enemmän, kuin mitä me anomme tai ymmärrämme sen voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa (Ef.3:20). **Kokonaan eri asia on jumalattomien kotien lasten kastaminen. En näe sitä oikein Raamatun mukaiseksi"** (Uusi Tie, 43/83, lih.VH).

## Urho Muroma

Muroman mielestä luterilaisen kirkon suuri vaara on siirtyä uskonvanhurskaudesta **sakramenttivanhurskauteen**. "Pahin kompastuskivi minulle oli oppi kasteessa tapahtuvasta uudestisyntymisestä. Olinhan ollut täysin suruton mies ja olin kokenut todellisen uudestisyntymisen elävään uskoon Kristuksessa. Nyt minulle kuitenkin väitettiin, että tämä uudestisyntymisen elävä ihme oli tapahtunut minussa jo kasteessa...Pidin tätä oppia mitä pahimpana Jumalan sanan väärennyksenä..."

Kastehan on se Jumalan armotyö, jossa meille lahjoitetaan kaikki taivaan rikkaus...Mutta tämä armotyö ei hyödytä meitä, ellemmekä uskossa ota vastaan kaikkea mitä kasteeseen sisältyy.

Kun kristinuskon tultua valtion uskonnoksi, suuret määrät maailman ihmisiä, kääntymättömiä, synnissä eläviä, siirtyi kirkon piiriin eikä kirkolla ollut voimaa julistaa evankeliumia niin, että he olisivat saaneet kokea uudestisyntymisen armon, niin kirkko selviytyi tästä vaikeudesta opettamalla, että kaste muodollisesti eli ulkonaisesti toimitettuna omasi voiman uudestisyntymistä ihmiset, joilla ei ollut mitään uskoa.

Tällä tavalla **on tuhansia ihmisiä petetty**. Toiset kyllä kuolinvuoteellansa heräävät huomaamaan, missä hirvittävässä erehdyksessä he ovat eläneet. Toiset eivät tule huomaamaan sitä, ennen kuin tuomiopäivänä...

Vesikaste, jos ei ihminen elävällä uskolla omista kaikkea sitä, mikä hänelle kasteessa annetaan, luo nimikristittyjen valtaisan lauman. Katsellessamme kirkkohistoriassa kristinuskon kulkua maailmassa ja katsellessamme tänä päivänä ympärillemme, **emme tiedä mitään rikosta, jolla olisi niin vakavat seuraukset kuin se, että uskotellaan ihmisille heidän pelastuvan pelkän kasteen kautta, vaikka todellisuudessa sekä Raamattu että meidän Tunnustuskirjamme opettavat, että meidät vanhurskautetaan uskon kautta Jeesukseen Kristukseen pelkästä armosta.**"

**Urho Muroma, Uudestisyntynyt ihminen** ss.17-19, Ev.lut.Sisälähetyssäätio 1964, lih,VH).

## Uuras Saarnivaara

"Koska yleisimmin vallitsevan luterilaisen käsityksen mukaan kaikki pieninä lapsina kastetut tulevat kasteen hetkellä uskoviksi, tämä merkitsee, että kaste vaikuttaa (Jumala sen kautta) uskoon tulemisen / uudestisyntymisen automaattisesti **ex opere operato**. Näin siitä huolimatta, että lut. Tunnustuskirjat hylkäävät ja tuomitsevat tällaisen opin..."

**"Usko tulee kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta"** (Rm.10:17). Todelliseen kuulemiseen on tarpeen kielen tunteminen, kyky ymmärtää puhuttujen sanojen ja lauseiden merkitys, tässä tapauksessa sanoma Kristuksessa tarjotusta pelastuksesta. Mutta **kenelläkään ihmisellä ei ole kieltä** (kykyä ymmärtää ja käyttää puhetta) **synnynnäisenä ominaisuutena**. Jokaisen on opittava se monia vuosia vaativan prosessin tietä. Sylivauvoilla ei ole puhekieltä, mutta heillä kaikilla (mikäli ovat "normaaleja") on yhtäläinen kyky oppia se, olivatpa ihmiset, joilta he sen oppivat, suomalaisia, englantilaisia, japanilaisia, kiinalaisia tms. Ennen sen kielen oppimista, jolla heille julistetaan parannusta ja syntien anteeksiantamusta Jeesuksen nimessä ja veressä, he eivät voi tulla uskoon sitä kuulemalla. Oletamus, että pienet lapset, joilta puuttuu puheen ymmärtämisen kyky, tulevat uskoon kasteessa julistetun evankeliumin kuulemisen kautta, kuuluu kuviteltuun maailmaan, joka on vieras elämän todellisuudelle. Se on itsensä ja toisten pettämistä..."

**Jumalan kutsu ja armontarjous tulee alustavasti ja valmistavasti kasteessa**. Lapset saavat siinä ensikutsun armoon ja Jeesuksen seuraajiksi, ja **heidät otetaan (objektiivisesti) liitonarmoon**. Kun tämä kutsu ja armontarjous esitetään heille **ymmärtävässä iässä**, jolloin **heidän olisi se parannuksessa ja uskomalla evankeliumi otettava vastaan**, useimmat vastaavat: Ei kiinnosta, en välitä tuosta armosta, enkä halua lähteä seuraamaan Jeesusta..."

Yksi asia on varma: **Jumala ei ole antanut meille / seurakunnalleen mitään armonvälinettä, joka automaattisesti, ex opere operato, sisältää Pyhän Hengen uudestisyntymistä työtä...**

Oppi uudestisyntymisestä / uskoon tulemisesta lapsikasteessa johtaa **harhaan lasten kasvatuksessa**. Heitä

kohdellaan siinä kuin uudestisyntyneitä / uskovia Jumalan lapsia, vaikka heitä todellisuudessa pitäisi pyrkiä **evankelioimaan**, johtamaan parannukseen ja uskoon. Tämä on yleisluterilaisen kasteopin turmiollinen seuraus."

**Uuras Saarnivaara, Lapsikaste ja pelastus luterilaisuudessa** (Valoa ristiltä 10/1997)

*Valoa ristiltä 3/99*

